ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2003

Vyhlásené: 29. 12. 2003 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

589

ZÁKON

z 3. decembra 2003,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení zákona č. 158/1969 Zb., zákona č. 234/1992 Zb., zákona č. 264/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 48/1996 Z. z. a zákona č. 510/2002 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 1 sa za slovo „občianskoprávne“ vkladá slovo „obchodné“.
2. § 9 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

   „(3) Ak si účastníci spotrebiteľskej zmluvy zvolili právo, ktoré poskytuje spotrebiteľovi menšiu ochranu jeho práv ako slovenský právny poriadok, ich vzťahy sa spravujú slovenským právnym poriadkom.“.
3. V § 10 ods. 2 sa za slová „Vzhľadom na to“ vkladá čiarka a slová „pokiaľ osobitný predpis neustanovuje inak,“.
4. V § 10 ods. 3 sa slová „spravujú sa“ nahrádzajú slovami „sa spravujú, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak,“.
5. § 11a sa vypúšťa.

   Poznámky pod čiarou k odkazom 1 a 2 sa vypúšťajú.
6. § 24 znie:

„§ 24

(1) Vzťahy medzi rodičmi a deťmi vrátane vzniku alebo zániku práv a povinností rodičov sa spravujú právom štátu, na ktorého území má dieťa obvyklý pobyt. Ak si to vyžiada ochrana osoby alebo majetku dieťaťa, súd môže pri rozhodovaní výnimočne prihliadnuť aj na právo iného štátu, s ktorým má vec podstatnú väzbu.

(2) Rodičovské práva a povinnosti, ktoré vznikli v štáte pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa, zostávajú zachované aj po zmene obvyklého pobytu dieťaťa. Ak niektorému z rodičov nevznikli rodičovské práva a povinnosti podľa práva štátu pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa, vznikajú mu okamihom, keď sa územie Slovenskej republiky stane obvyklým pobytom dieťaťa, práva a povinnosti podľa slovenského práva.

(3) Výkon rodičovských práv a povinností sa spravuje právom štátu obvyklého pobytu dieťaťa.“.

7. Za § 24 sa vkladá § 24a, ktorý znie:

„§ 24a

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom sa spravuje právom štátu, v ktorom má dieťa obvyklý pobyt. Iné vyživovacie povinnosti sa spravujú právom štátu, v ktorom má bydlisko oprávnený na výživné.“.

8. V § 28 sa slová „ktorého je maloletý príslušníkom“ nahrádzajú slovami „v ktorom má maloletý obvyklý pobyt“.

9. § 37 vrátane nadpisu znie:

„Právomoc

§ 37

Ak ďalej nie je ustanovené inak, právomoc slovenských súdov je daná, ak osoba, proti ktorej smeruje návrh (žaloba), má na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo a ak ide o majetkové práva, ak tu má majetok.“.

10. Za § 37 sa vkladajú § 37a až 37f, ktoré znejú:

„§ 37a

Právomoc slovenského súdu je daná aj

a) vo veciach týkajúcich sa pracovných zmlúv, ak je žalobcom zamestnanec, ktorý má bydlisko na území Slovenskej republiky,

b) vo veciach týkajúcich sa poistných zmlúv, ak je žalobcom poistník alebo osoba oprávnená z poistenia a žalobca má bydlisko alebo sídlo na území Slovenskej republiky,

c) vo veciach týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv, ak je žalobcom spotrebiteľ, ktorý má bydlisko alebo sídlo na území Slovenskej republiky,

d) vo veciach ostatných zmlúv, ak tovar mal byť alebo bol odovzdaný, služby poskytnuté alebo práce vykonané na území Slovenskej republiky; inak ak miesto plnenia malo byť alebo bolo na území Slovenskej republiky.

§ 37b

Právomoc slovenského súdu je daná aj

a) vo veciach nárokov na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu, ak ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, došlo alebo by mohlo dôjsť na území Slovenskej republiky,

b) vo veciach nárokov na náhradu škody, ktorá bola spôsobená trestným činom, ak trestné konanie vedú slovenské orgány činné v trestnom konaní,

c) v sporoch, ktoré sa týkajú podnikania alebo činnosti podniku alebo organizačnej zložky právnickej osoby, ak má podnik alebo organizačnú zložku umiestnenú na území Slovenskej republiky.

§ 37c

Právomoc slovenského súdu môže byť vo vzťahu k osobe založená i návrhom účastníka konania,

a) ak v konaní ide o také súvisiace práva a povinnosti, že je potrebné o nich konať spoločne, ak sa má predísť možnosti nezlučiteľných rozhodnutí,

b) ak ide o vzájomný nárok, ktorý skutkovo súvisí s pôvodným nárokom, o ktorom má

právomoc konať slovenský súd.

§ 37d
Výlučná právomoc

Právomoc slovenského súdu je výlučne daná

a) v konaní, ktorého predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, ak je nehnuteľnosť na území Slovenskej republiky,

b) v konaní týkajúcom sa registrácie alebo platnosti patentov, ochranných známok, dizajnov alebo iných práv, ktoré sa musia registrovať alebo pri ktorých sa musí žiadať o ochranu, ak sa žiadosť o registráciu alebo ochranu podala na území Slovenskej republiky alebo sa za podanú na území Slovenskej republiky považuje podľa noriem medzinárodného práva.

§ 37e
Voľba právomoci

(1) Účastníci si môžu na riešenie sporov zo svojho zmluvného vzťahu alebo z nároku na náhradu škody založiť právomoc súdu dohodou. Ak sa účastníci nedohodli inak, je táto právomoc výlučná. Dohoda o právomoci je vylúčená v prípadoch uvedených v § 37d.

(2) Ak si účastníci dohodli právomoc slovenského súdu, nemôžu svojou dohodou zmeniť jeho vecnú príslušnosť.

(3) Dohoda o právomoci musí mať písomnú formu alebo musí byť písomne potvrdená. Ak sa dohoda o právomoci týka zmluvného vzťahu v medzinárodnom obchode, stačí, ak má formu, ktorá sa v súlade s obchodnými zvyklosťami v medzinárodnom obchode všeobecne zachováva a účastníci zmluvného vzťahu ju pre daný zmluvný typ i pravidelne dodržiavajú.

(4) Ak sa dohoda o právomoci uzatvorila výlučne v prospech jedného účastníka, právo tohto účastníka podať návrh na inom súde zostáva zachované.

(5) Vo veciach týkajúcich sa pracovných zmlúv, poistných zmlúv a spotrebiteľských zmlúv je dohoda o právomoci platná len vtedy, ak nevylučuje právomoc súdu štátu, na ktorého území má bydlisko žalobca, alebo bola uzatvorená až po vzniku sporu.

(6) Ak dohoda účastníkov zakladá výlučnú právomoc cudzieho súdu, právomoc slovenského súdu ostáva zachovaná, ak zvolený súd odmietol vo veci konať.

§ 37f

(1) Ak slovenský súd nemá právomoc konať, môže na návrh účastníka nariadiť predbežné opatrenie.

(2) Predbežné opatrenie má právne účinky len na území Slovenskej republiky.“.

11. Za § 38 sa vkladá § 38a, ktorý znie:

„§ 38a

Právomoc slovenského súdu na konanie o výživnom je daná, ak má oprávnený alebo povinný bydlisko alebo obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky.“.

12. § 39 znie:

„§ 39

(1) Právomoc slovenských súdov vo veciach starostlivosti o maloletých je daná, ak má

maloletý na území Slovenskej republiky svoj obvyklý pobyt alebo jeho obvyklý pobyt nemožno určiť.

(2) Právomoc slovenských súdov je daná aj vo veciach starostlivosti o maloletých utečencov alebo deti, ktoré sa dostali na územie Slovenskej republiky v dôsledku nepokojov v ich domovskom štáte.

(3) Ak právomoc slovenského súdu vo veciach starostlivosti o maloletých nie je daná, slovenský súd urobí len opatrenia potrebné na ochranu osoby alebo majetku maloletého a upovedomí o tom príslušný orgán štátu obvyklého pobytu maloletého.

(4) Slovenský súd má v konaní o rozvode manželstva, neplatnosti manželstva alebo o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, právomoc upraviť aj práva a povinnosti rodičov k ich spoločnému dieťaťu, ak

a) dieťa má na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt alebo

b) aspoň jeden z rodičov má rodičovské práva a povinnosti k tomuto dieťaťu, manželia sa výslovne podrobili právomoci súdu a výkon tejto právomoci je v najlepšom záujme dieťaťa.“.

13. V § 41a sa slová „trvalý pobyt“ nahrádzajú slovami „obvyklý pobyt“.

14. § 62 vrátane nadpisu znie:

„§ 62
Vyššie overenie listín

K listinám vydaným justičnými orgánmi alebo k listinám týmito orgánmi osvedčeným, alebo pred nimi podpísaným, ktoré sa majú použiť v cudzine, na žiadosť účastníka pripojí vyššie overenie

a) krajský súd, ak ide o listiny vydané okresnými súdmi, notármi alebo súdnymi exekútormi so sídlom v územnom obvode krajského súdu, o listiny, ktorých správnosť osvedčili alebo na ktorých osvedčili pravosť podpisu, ako aj o preklady vyhotovené tlmočníkmi alebo o posudky vyhotovené znalcami vedenými v zozname krajského súdu,

b) ministerstvo spravodlivosti, ak ide o listiny neuvedené v písmene a).“.

15. Za § 62 sa vkladá § 62a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 62a
Iné úkony súdu vo vzťahu k cudzine

(1) Osoba, ktorá chce uplatniť nárok na výživné v cudzine podľa medzinárodnej zmluvy alebo na základe vzájomnosti podaním návrhu na určenie výživného alebo výkon rozhodnutia slovenského súdu, môže o spísanie návrhu požiadať okresný súd, v ktorého obvode má bydlisko. Okresný súd je povinný návrh spísať.

(2) Osoba, ktorá chce svoj právny nárok uplatniť v konaní na súde v cudzine alebo ktorá je v takomto konaní žalovanou stranou, môže požiadať okresný súd, v ktorého obvode má bydlisko, o spísanie žiadosti o priznanie právnej pomoci v konaní v cudzine podľa medzinárodnej zmluvy. Okresný súd je povinný návrh spísať.

(3) Súd na návrh a trovy žiadateľa zabezpečí preklad žiadosti podľa odseku 1 alebo 2 a jej príloh do cudzieho jazyka. Ak žiadateľ spĺňa podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, súd vyhotoví preklad na trovy štátu.

(4) Podľa odsekov 1 až 3 súd postupuje aj vtedy, ak medzinárodná zmluva pripúšťa, aby návrh na výkon tuzemského rozhodnutia v cudzine sa podal súdu, ktorý rozhodoval v prvom stupni.“.

16. § 63 až 68 vrátane nadpisov znejú:

„§ 63

Rozhodnutia orgánov cudzieho štátu, nimi schválené dohody a zmiery vo veciach uvedených v § 1, ak o nich v Slovenskej republike rozhodujú súdy, rovnako ako cudzie notárske listiny v týchto veciach (ďalej len „cudzie rozhodnutia") majú v Slovenskej republike účinnosť, ak boli uznané slovenskými orgánmi.

§ 64
Podmienky uznania cudzieho rozhodnutia

Cudzie rozhodnutie nemožno uznať alebo vykonať, ak

a) uznaniu bráni výlučná právomoc slovenských orgánov alebo orgán cudzieho štátu by nemal právomoc rozhodnúť, ak by sa na posúdenie jeho právomoci použili ustanovenia slovenského práva,

b) nie je právoplatné alebo vykonateľné v štáte, v ktorom bolo vydané,

c) nie je rozhodnutím vo veci samej,

d) účastníkovi konania, voči ktorému sa má rozhodnutie uznať, bola postupom cudzieho orgánu odňatá možnosť konať pred týmto orgánom, najmä ak mu nebolo riadne doručené predvolanie alebo návrh na začatie konania; splnenie tejto podmienky súd neskúma, ak sa tomuto účastníkovi cudzie rozhodnutie riadne doručilo a účastník sa proti nemu neodvolal alebo ak tento účastník vyhlásil, že na skúmaní tejto podmienky netrvá,

e) slovenský súd už vo veci právoplatne rozhodol alebo je tu skoršie cudzie rozhodnutie v tej istej veci, ktoré sa uznalo alebo spĺňa podmienky na uznanie,

f) uznanie by sa priečilo slovenskému verejnému poriadku.

§ 65

Cudzie rozhodnutia v manželských veciach a vo veciach určenia (zistenia alebo zapretia) otcovstva, ak aspoň jeden z účastníkov konania je slovenský občan, a cudzie rozhodnutia vo veciach osvojenia dieťaťa, ktoré je slovenským občanom, sa v Slovenskej republike uznávajú, ak tomu nebránia ustanovenia § 64 písm. b) až f).

§ 66

(1) Cudzie rozhodnutie o zverení dieťaťa do výchovy alebo o úprave styku s ním nemožno uznať alebo vykonať, ak

a) uznaniu bránia ustanovenia § 64 písm. a) až e),

b) dieťaťu sa nedala v konaní vo veci samej možnosť vyjadriť sa, ibaže súd od vypočutia upustil z dôvodu, že išlo o naliehavú vec alebo dieťa nebolo schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť svoj názor,

c) uznanie by bolo s prihliadnutím na najlepší záujem dieťaťa v zjavnom rozpore so slovenským verejným poriadkom.

(2) Súd neuzná cudzie rozhodnutie o zverení dieťaťa do výchovy alebo o úprave styku s ním na návrh osoby, ktorá tvrdí, že rozhodnutie zasahuje do jej rodičovských práv a povinností, ak sa rozhodnutie s výnimkou naliehavých prípadov vydalo bez toho, aby táto osoba mala možnosť vyjadriť sa.

§ 67

(1) Cudzie rozhodnutie v manželských veciach, vo veciach určenia (zistenia alebo zapretia) otcovstva a osvojenia dieťaťa možno uznať len osobitným výrokom slovenského súdu.

(2) Cudzie rozhodnutie o zverení dieťaťa do výchovy a o úprave styku s dieťaťom možno uznať osobitným výrokom slovenského súdu alebo nariadením jeho výkonu.

(3) Iné cudzie rozhodnutie sa uzná tak, že slovenský súd nariadi jeho výkon alebo vydá poverenie na vykonanie exekúcie; ak také rozhodnutie nevyžaduje výkon, uzná sa tým, že sa naň prihliadne, ako keby šlo o rozhodnutie slovenského súdu. Na návrh oprávneného alebo povinného z cudzieho rozhodnutia slovenský súd rozhodne o uznaní takéhoto rozhodnutia vždy osobitným výrokom.

§ 68
Účinky cudzieho rozhodnutia

(1) Cudzie rozhodnutie uznané slovenským súdom má rovnaké právne účinky ako rozhodnutie slovenského súdu.

(2) Aj bez uznania má cudzie rozhodnutie v manželských veciach, vo veciach určenia (zistenia alebo zapretia) otcovstva a osvojenia dieťaťa rovnaké právne účinky ako rozhodnutie slovenského súdu, ak účastníci nie sú občanmi Slovenskej republiky a ak sa to neprieči slovenskému verejnému poriadku.“.

17. Za § 68 sa vkladajú § 68a až 68i, ktoré vrátane nadpisov znejú:

„Konanie o uznaní cudzieho rozhodnutia

§ 68a
Príslušnosť súdu

Na konanie o uznaní cudzieho rozhodnutia je príslušný

a) Krajský súd v Bratislave, ak ide o cudzie rozhodnutie v manželských veciach, vo veciach určenia (zistenia alebo zapretia) otcovstva a osvojenia dieťaťa,

b) okresný súd, v ktorého obvode má dieťa bydlisko, a ak nemá bydlisko, súd, v ktorého obvode sa zdržuje; ak nie je taký súd, na konanie je príslušný Okresný súd Bratislava I, ak ide o cudzie rozhodnutie o zverení dieťaťa do výchovy alebo o úprave styku s ním,

c) súd, ktorý je príslušný na nariadenie výkonu rozhodnutia alebo vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak nie je daná jeho príslušnosť podľa písmena b).

§ 68b
Účastníci

(1) Konanie o uznaní cudzieho rozhodnutia sa začína na návrh, na ktorý je oprávnený ten, kto je v cudzom rozhodnutí označený ako účastník, a v manželských veciach, vo veciach určenia (zistenia alebo zapretia) otcovstva a osvojenia dieťaťa aj ten, kto preukáže, že má na veci právny záujem.

(2) Účastníkmi konania sú navrhovateľ a tí, voči ktorým sa má cudzie rozhodnutie uznať. Ak ich navrhovateľ neuvedie, účastníkmi konania sú aj tí, ktorí sú v cudzom rozhodnutí označení ako účastníci.

(3) Ak má navrhovateľ bydlisko alebo sídlo v cudzine, musí si na prijímanie písomnosti zvoliť zástupcu s bydliskom alebo so sídlom na území Slovenskej republiky. Ak si ho

v určenej lehote nezvolí, budú sa mu písomnosti ukladať na súde s účinkom doručenia; o tom treba navrhovateľa poučiť.

(4) Ustanovenie odseku 3 sa použije primerane vo vzťahu k ďalším účastníkom konania, ak nemajú v Slovenskej republike bydlisko alebo sídlo.

§ 68c
Náležitosti návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia

(1) Z návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Návrh musí obsahovať označenie cudzieho rozhodnutia, názov orgánu, ktorý ho vydal, dátum právoplatnosti cudzieho rozhodnutia alebo údaj o jeho vykonateľnosti a zoznam listín, ktoré sa k návrhu pripájajú. Návrh treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník konania dostal jeden rovnopis.

(2) Navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť

a) originál alebo úradne osvedčenú kópiu cudzieho rozhodnutia v plnom znení,

b) potvrdenie príslušného cudzieho orgánu o právoplatnosti alebo vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia alebo o tom, že rozhodnutie už nemožno napadnúť riadnym opravným prostriedkom,

c) listinné dôkazy o tom, že nie je daná prekážka uznania uvedená v § 64 písm. d), alebo vyhlásenie druhého účastníka, že na jej skúmaní netrvá,

d) úradne osvedčené preklady pripojených listín do slovenského jazyka.

(3) Súd vyzve navrhovateľa, aby neúplný návrh v určenej lehote nie kratšej ako 15 dní doplnil. Ak sa napriek výzve súdu návrh neopraví alebo nedoplní a pre tento nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd konanie zastaví. O tomto následku musí byť navrhovateľ poučený.

§ 68d

(1) Podaním návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia sa konanie o nariadení jeho výkonu alebo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie prerušuje až do právoplatného rozhodnutia o uznaní.

(2) Ak bolo cudzie rozhodnutie v štáte, v ktorom bolo vydané, napadnuté opravným prostriedkom, môže súd, ktorý koná o uznaní cudzieho rozhodnutia alebo o nariadení výkonu cudzieho rozhodnutia (vydaní poverenia na vykonanie exekúcie), prerušiť toto konanie až do právoplatného rozhodnutia o opravnom prostriedku.

§ 68e
Pojednávanie

(1) Ak žiadny z účastníkov konania nepodá do 15 dní od doručenia návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia námietku proti uznaniu cudzieho rozhodnutia, súd nemusí nariaďovať pojednávanie.

(2) Ak účastníci konania písomne vyhlásia, že s uznaním cudzieho rozhodnutia súhlasia, súd návrh na uznanie nedoručuje a pojednávanie nenariadi. Písomné vyhlásenie sa musí predložiť spolu s úradne osvedčeným prekladom do slovenského jazyka.

§ 68f
Rozsah preskúmania cudzieho rozhodnutia

(1) Súd je viazaný skutkovými zisteniami, na ktorých si cudzí orgán založil svoju právomoc.

(2) Preskúmanie cudzieho rozhodnutia vo veci samej sa nepripúšťa.

§ 68g
Rozhodnutie súdu

(1) O uznaní cudzieho rozhodnutia v manželských veciach, vo veciach určenia (zistenia alebo zapretia) otcovstva a osvojenia dieťaťa rozhoduje súd rozsudkom, inak rozhoduje uznesením.

(2) Ak nie je splnená niektorá z podmienok uznania cudzieho rozhodnutia, súd vysloví, že sa cudzie rozhodnutie neuznáva. Inak cudzie rozhodnutia uzná.

(3) Ak cudzie rozhodnutie obsahuje viaceré výroky a uznanie nie je možné alebo potrebné pre všetky z nich, súd cudzie rozhodnutie uzná len pri tých výrokoch, ktorých uznanie je možné alebo potrebné. Čiastočné uznanie rozhodnutia môže navrhnúť aj navrhovateľ.

§ 68h

(1) Ustanovenia tohto oddielu sa použijú primerane aj na konanie o návrhu na neuznanie cudzieho rozhodnutia v Slovenskej republike.

(2) Ustanovenia týkajúce sa konania o uznaní cudzieho rozhodnutia sa použijú primerane aj na konanie o návrhu na vyhlásenie cudzieho rozhodnutia za vykonateľné alebo nevykonateľné na území Slovenskej republiky.

§ 68i
Prechodné ustanovenia

(1) Konania o uznaní a výkone cudzích rozhodnutí začaté podľa doterajších predpisov sa dokončia podľa doterajších predpisov.

(2) Ak si slovenský súd založil právomoc podľa doterajších predpisov, jeho právomoc ostáva zachovaná.

(3) Právomoc súdov založená písomnou dohodou strán podľa doterajších predpisov ostáva zachovaná. Platnosť dohody o právomoci, ktorá bola uzatvorená pred účinnosťou tohto zákona, posudzuje sa podľa doterajších predpisov.“.

Čl. II

Zákon č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa dopĺňa takto:

Za § 76 sa vkladá § 76a, ktorý znie:

„§ 76a

(1) Právnym poriadkom, ktorým sa spravuje zmluva o platobnom systéme uvedenom v zozname Národnej banky Slovenska podľa § 65 ods. 1, sa spravujú aj všetky práva

a povinnosti, ktoré vznikli prevádzkovateľovi alebo účastníkovi takéhoto platobného systému v súvislosti s jeho účasťou v platobnom systéme, vrátane práv iných osôb na zábezpeky, ktoré im poskytol účastník platobného systému v súvislosti so svojou účasťou v platobnom systéme; to platí aj v prípade, ak na majetok prevádzkovateľa alebo účastníka platobného systému bol vyhlásený konkurz alebo ak prevádzkovateľovi alebo účastníkovi platobného systému boli zastavené alebo obmedzené platby v dôsledku iného opatrenia. Voľba iného právneho poriadku je vylúčená.

(2) Právnym poriadkom štátu, v ktorom je zábezpeka zaevidovaná, sa spravujú právne vzťahy zo zábezpeky poskytnutej vo forme cenných papierov alebo investičných nástrojov vrátane zábezpeky poskytnutej vo forme práv spojených s cennými papiermi, ktorá je

a) poskytnutá na zabezpečenie práv

1. účastníka platobného systému uvedeného v zozname Národnej banky Slovenska podľa § 65 ods. 1, a to v súvislosti s účasťou tohto účastníka v platobnom systéme, alebo
2. Národnej banky Slovenska, a odo dňa, ktorým nadobudne platnosť zmluva o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii, aj zo zábezpeky, ktorá je poskytnutá na zabezpečenie práv Európskej centrálnej banky, práv centrálnej banky niektorého z členských štátov Európskej únie alebo práv centrálnej banky niektorého z ďalších štátov Európskeho hospodárskeho priestoru, a ktorá je

b) zaevidovaná v prospech osoby uvedenej v písmene a) alebo v prospech tretej osoby konajúcej na účet osoby uvedenej v písmene a), pričom táto zábezpeka je riadne zaevidovaná

1. v príslušnom registri[52]) alebo v inej obdobnej evidencii[52]) v Slovenskej republike alebo
2. odo dňa, ktorým nadobudne platnosť zmluva o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii, v príslušnom registri alebo v inej obdobnej evidencii v niektorom z členských štátov Európskej únie, prípadne v niektorom z ďalších štátov Európskeho hospodárskeho priestoru.

(3) Voľba iného právneho poriadku v právnych vzťahoch uvedených v odseku 2 je vylúčená.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 52 znie:

„52) Napríklad § 10 ods. 1 písm. b) a ods. 3, § 45 až 53, § 99 ods. 3 a § 163 ods. 6 a 8 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení zákona č. 291/2002 Z. z., § 31 ods. 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska v znení zákona č. 149/2001 Z. z.“.

Čl. III

Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení zákona č. 36/1967 Zb., zákona č. 158/1969 Zb., zákona č. 49/1973 Zb., zákona č. 20/1975 Zb., zákona č. 133/1982 Zb., zákona č. 180/1990 Zb., zákona č. 328/1991 Zb., zákona č. 519/1991 Zb., zákona č. 263/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 5/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 190/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 232/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 22/1996 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1996 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 281/1996 Z. z., zákona č. 211/1997 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 359/1997 Z. z., zákona č. 124/1998 Z. z., zákona č. 144/1998 Z. z., zákona č. 169/1998 Z. z., zákona č. 187/1998 Z. z., zákona č. 225/1998 Z. z., zákona č. 233/1998 Z. z., zákona č. 235/1998 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 318/1998 Z. z., zákona č. 331/1998 Z. z., zákona č. 46/1999 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 66/1999 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 166/1999 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 185/1999 Z. z., zákona č. 223/1999 Z. z., zákona č. 303/2001 Z. z., zákona č. 501/2001 Z. z., zákona č. 215/2002 Z. z., zákona č. 232/2002 Z. z.,

zákona č. 424/2002 Z. z., zákona č. 451/2002 Z. z., zákona č. 480/2002 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 620/2002 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 75/2003 Z. z. a zákona č. 353/2003 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 239 sa odsek 2 dopĺňa písmenom d), ktoré znie:

„d) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.“.

2. V § 254 odsek 2 znie:

„(2) Ak osobitný zákon[35a]) neustanovuje inak, výkon rozhodnutia nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení výkonu rozhodnutia nemožno podať návrh na obnovu výkonu rozhodnutia.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 35a znie:

„35a) Napríklad § 68d zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení zákona č. 589/2003 Z. z.“.

Doterajší odkaz 35a sa označuje ako odkaz 35ab.

3. V § 261 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

„(3) K návrhu na výkon cudzieho rozhodnutia oprávnený pripojí aj listiny uvedené v osobitnom predpise.[35aa])“.

Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 4.

Poznámka pod čiarou k odkazu 35aa znie:

„35aa) § 68c zákona č. 97/1963 Zb. v znení zákona č. 589/2003 Z. z.
§ 47 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.“.

4. V § 266 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Súd môže na návrh povinného odložiť uskutočnenie výkonu cudzieho rozhodnutia aj vtedy, ak bolo v štáte, v ktorom bolo vydané, napadnuté opravným prostriedkom, až do právoplatného rozhodnutia o opravnom prostriedku.“.

Doterajší odsek 2 sa označuje ako odsek 3.

5. Za § 273a sa vkladá nový § 273b, ktorý znie:

„§ 273b

(1) Aj bez návrhu súd konanie o nariadení výkonu cudzieho rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa alebo o úprave styku s ním preruší, ak bol podaný návrh na jeho uznanie, až do právoplatného rozhodnutia o uznaní.

(2) Na návrh môže súd prerušiť konanie o nariadení výkonu cudzieho rozhodnutia alebo odložiť uskutočnenie výkonu cudzieho rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa alebo o úprave styku s ním, ak bolo v štáte, v ktorom bolo vydané, napadnuté opravným prostriedkom, až do právoplatného rozhodnutia o opravnom prostriedku.“.

Doterajší § 273b sa označuje ako § 273c.

Čl. IV

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení zákona č. 211/1997 Z. z., zákona č. 353/1997 Z. z., zákona č. 235/1998 Z. z., zákona č. 240/1998 Z. z., zákona č. 280/1999 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 415/2000 Z. z., zákona č. 291/2001 Z. z. a zákona č. 356/2003 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V poznámke pod čiarou k odkazu 4c sa citácia „Napríklad § 14 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov“ nahrádza citáciou „Napríklad § 14 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, § 68d zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení zákona č. 589/2003

Z. z.“.

2. § 39 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) K návrhu na vykonanie exekúcie na podklade cudzieho rozhodnutia oprávnený pripojí aj listiny uvedené v osobitnom predpise.[4d])“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 4d znie:

„4d) § 68c zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení zákona č. 589/2003 Z. z.
§ 47 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.“.

3. V § 44 sa za odsek 3 vkladá nový odsek 4, ktorý znie:

„(4) Ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade cudzieho rozhodnutia, súd doručí návrh na vykonanie exekúcie povinnému do vlastných rúk. Ak povinný do 15 dní od doručenia návrhu na vykonanie exekúcie nepodá návrh na samostatné uznanie cudzieho rozhodnutia, súd poverí exekútora, ak sú splnené podmienky podľa odseku 2, aby vykonal exekúciu.“.

Doterajšie odseky 4 a 5 sa označujú ako odseky 5 a 6.

4. V § 56 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

„(3) Súd môže na návrh povinného povoliť odklad exekúcie aj vtedy, ak bolo cudzie rozhodnutie v štáte, v ktorom bolo vydané, napadnuté opravným prostriedkom, až do právoplatného rozhodnutia o opravnom prostriedku.“.

Doterajšie odseky 3 až 5 sa označujú ako odseky 4 až 6.

Čl. V

Zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení zákona č. 412/1991 Zb., zákona č. 264/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 12/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 307/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 328/1996 Z. z., zákona č. 385/2000 Z. z., zákona č. 185/2002 Z. z. a zákona č. 425/2002 Z. z. sa mení takto:

V § 16 sa vypúšťa písmeno d).

Čl. VI

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom č. 158/1969 Zb., zákonom č. 234/1992 Zb., zákonom č. 264/1992 Zb., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 48/1996 Z. z., zákonom č. 510/2002 Z. z. a týmto zákonom.

Čl. VII

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. marca 2004.

Rudolf Schuster v. r.

Pavol Hrušovský v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Úrad vlády Slovenskej republiky, Námestie slobody 1, 813 70 Bratislava,
tel.: 02 888 91 131, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.